

О. С. Редькін, д-р екон. наук, проф.,
В. В. Коваль, аспірант,
ОНАЗ ім. О. С. Попова, м. Одеса

ПРОГНОЗНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ РОЗВИТКУ РИНКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Сфера телекомунікації є галуззю вітчизняної економіки, що найдинамічніше розвивається. Це викликано впровадженням новітніх технологій і підвищенням попиту на послуги електрозв'язку, а також процесами лібералізації та демонополізації ринків у цієї сфері.

Насичення ринку традиційної телефонії, інтенсивні процеси конвергенції мереж голосового зв'язку і передачі даних, поява і розвиток широкого спектру нових послуг зв'язку вимагають від операторів телекомунікацій, діючих в умовах жорсткої конкуренції, особливо з боку операторів мобільного зв'язку, постійного розширення спектру послуг, що надаються, і підвищення якості їх надання.

Метою доповіді є визначення основних характеристик та прогнозування розвитку ринку телекомунікацій.

Впровадження нових послуг і технологій нав'язують оператору телекомунікацій проведення серйозних змін в існуючих методах ведення бізнесу і організації нових підходів і пропозицій у сфері менеджменту, що націлене на швидку зміну, на розробку і оперативне впровадження нових, ефективніших бізнес-процесів.

Ефективність впровадження вище вказаних як послуг, так і технологій, перш за все залежить від системи управління їх наданням, яка дозволить з'єднати інформаційні технології управління оператором з сучасними технологіями ринку телекомунікацій.

Актуальність і необхідність підтримки цілісності діяльності оператора телекомунікацій полягає у тому, що необхідно провести чітке визначення етапів лібералізації та демонополізації ринку телекомунікацій. Ці етапи повинні бути пов'язані з рівнем соціально-економічного розвитку держави, сформовано передумови, що забезпечують привабливість діяльності операторів на всіх секторах, орієнтуючись на створення конкурентного середовища в телекомунікаційній галузі і посиленні контрольно-наглядових функцій держави за галуззю [1].

Прогнозування ринку телекомунікацій необхідно сформува-ти, виходячи з умов, що технологічні зміни і, особливо, конвергенція стаціонарної й мобільної телефонії, відкривають нові сегменти ринку й приводять до перерозподілу функцій по експлуатації мереж і наданню послуг серед суб'єктів ринку.

Ринок телекомунікацій України у співвідношенні рівня фіксованої телефонізації й мобільного зв'язку, змінюється у бік динамічного розвитку останньої. Основною причиною сформованої ситуації, є надмірна монополізація фіксованого зв'язку, у результаті чого регресивна по інтенсивності, конкурентне середовище не привносить у галузь кардинально нових рішень і стратегій.

Розвитку мобільного зв'язку сприяє рішення проблеми інформаційного покриття значних територій, обслуговування далеко розкиданих об'єктів або користувачів у віддалених сільських районах. За 2005 рік абонентська база українських стільникових операторів зросла з 13,87 млн до 20,76 млн (приріст в 2005 році — 6,89 млн абонентів), і таким чином перевищила кількість абонентів фіксованого зв'язку [2].

Мережні технології з кожним роком займають усе більший обсяг ринку послуг зв'язку. Послуги мережі Інтернет стають основними телекомунікаційними послугами. Кількість користувачів Інтернету на Україні щорічно збільшувалося приблизно на 70 %. До середини 2004 року в Україні було близько 2,7 млн користувачів Інтернету (~4,7 % населення), з яких близько 950 тисяч користувалося мережею регулярно (1,9 % населення) [3].

Розглядаючи Інтернет-структуру України, як найважливіший напрям, необхідно виділити, що однією з основних перешкод для розвитку Інтернет-послуг у регіонах є високі тарифи на використання оптико-волоконних каналів зв'язку у середині країни, а також низький рівень комп'ютеризації.

Для подолання вище зазначених перешкод необхідна чітка постановка мети та завдань економічної політики, яка б відбивала широкі можливості ринку телекомунікаційних послуг для розвитку суспільства. Тому виникає потреба у реальному розвитку концепції технологічного вдосконалення для забезпечення загальнодоступних послуг.

Все це свідчить про перехідний характер у вітчизняному ринку зв'язку в області телефонії, про процес трансформації застарілих умов розвитку зв'язку й перехід галузі на економічні основи. Для визначення подальших напрямків розвитку телекомунікацій в Україні, удосконалювання складових механізму функціонування операторів на телекомунікаційному ринку необхідно забезпе-

чити науковий підхід до проведення аналізу функціонування електроз'язку в регіонах, визначити проблеми і протиріччя. Однак, важливо мати на увазі, що подальший перехід повинен максимально відбивати найсучасніші напрямки розвитку сектора телекомунікацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волокитин А. В., Маношкин А. П., Солдатенков А. В. и т. д. Информационные коммуникации в деловом мире // Уч. пос. для служащих госуд.орг-ций и коммерч.фирм (под ред. Реймана Л. Д.) М.: ФИОРД-ИНФО. — 2001. — 272 с.
2. Матеріали <http://www.sotovik.ru>.
3. Брамс О. <http://www.ain.com.ua/>.

*И. В. Рыбаков, доц.,
ОНУ им. И. И. Мечникова, Одесса,
специалист финансового отдела аудиторско-
консалтингового предприятия «Ависта»*

ОСОБЕННОСТИ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ МЕНЕДЖМЕНТА В СУПЕРМАРКЕТАХ РОЗНИЧНОЙ ТОРГОВЛИ

Рыночная ориентация современной экономики выдвигает очень высокие требования к удовлетворению спроса потребителей. Наиболее удачно воплощают возможность качественного, полного и быстрого удовлетворения запросов покупателя современные супермаркеты розничной торговли. Количество их увеличивается с каждым годом во многих городах, а многие объединяются в сети супермаркетов, представляющие крупные корпоративные структуры, насчитывающих до нескольких десятков магазинов. Вместе с тем, растут требования, предъявляемые к таким супермаркетам, начиная от внешнего вида, технологии обслуживания клиента и заканчивая комплексным управлением.

Можно выделить несколько основных направлений в управлении супермаркетом: управление персоналом, управление бизнес-процессами движения товара в супермаркете; управление ассортиментом; информационное обеспечение и управленческие отчеты.